

Gergác Berta

Gergác Berta festőművész, grafikus Zalaegerszegen született 1956. március 18-án.

A Pécsi Tanárképző főiskola rajz-földrajz szakán tanult 1974-1978 között, mesterének Bérces Gábort vallotta. A diploma megszerzése után 1978-tól férjével Kovács Gombos Gábor festővel élt Sopronban. Tíz évig több általános iskolában rajzot tanított, majd 1988-tól a Benedek Elek Óvóképző Főiskola Vizuális nevelés tanszékének adjunktusa lett. Különböző rajzmódszertani tanulmányok szerzője, az *Óvodai nevelés játékkal, mesével* című ötkötetes módszertani könyvsorozatnak társszerzője és illusztrátora volt. Pályája kezdetén tárgyilagos rajzokat, rézkarcokat készített. A 80-as évek elejétől tért át az akvarelltechnikára. Könnyedséggel párosult biztos anyagkezelés, finomság jellemezte a kínai és a japán iskolához közelítő vízfestményeit.

Budai Katalin írta róla: „...a nehezebb, a kevésbé látványos részt választotta, ugyanúgy, mint piktúrájában: amit lehetetlen, azt kapta el: ágak ringását, zápor utáni egyszeri színfoltot, olvadást, szelet, pára ritmusát, köd alakzatát, aranyeső épp' lehullását, papírra sült kenyérillatot. A táj jel volt, a jel a lélek természetre felelő rebbenése Gergác Berta számára: csak a legelmélyültebb kínai és japán mesterek képein vagy a német expresszionisták vonalaiban látszik ilyen kis helyen ilyen sok mozgás, dinamika, ennyire kevés eszköz által megjelenítve.”

Gergác Berta 1982-től tagja volt a Győri grafikai műhelynek, 1985-től a Fiatal Képzőművészek Stúdiójának, a Soproni Képzőművészeti Körnek, valamint 1991-től alapító tagja a Soproni Képes Céhnek. Már pályája legelején szinte minden évben jelentkezett csoportos és egyéni kiállításokkal, nem csak magyarországi nagyvárosokban, hanem külföldön is. Számos díjban is részesült, amelyek közül a legjelentősebbek az 1986-ban Rómában, a Sinaide Ghi

Nemzetközi Akvarell-biennálén kapott díj, a két évvel későbbi Perényi Kálmán akvarell-díj, valamint az 1992-ben, Muraszombaton elnyert Pannónia festészeti díj.

1993. július 4-én, kilenc évi súlyos betegség után hunyt el Sopronban, mindössze 37 éves volt. Halálakor Gerencsér Tamás grafikus így méltatta munkásságát:

„Betti képeit leginkább a költészethez tudnám hasonlítani. Ecsetje végén mintha nem is festék lenne, hanem a líra húrjait pengetné csodálatos színeivel, és úgy hagyott itt minket, hogy képeink ezek a húrok tovább zenélnek, hallom a kékek bársonyos zsongását, a sárgák erős csengését, a szürkék ködös puhaságát. Itt muzsikálnak betöltve szobákat, kiállítótermeteket, gondolatainkat. Suhannak, zubognak, csilingelnek. Harangoznak.”

Halála után a Patriot Kiadó albumot jelentetett meg műveiből (1995).

Irodalom:

Giczy János: Búcsú Gergácztól. In: Soproni Füzetek, 1993.

Internet:

Artportal weboldala. Hozzáférés módja: <http://artportal.hu/lexikon/muveszek/gergacz-berta-2556>

Letöltés ideje: 2018. 06. 26.

Jelenkor 38. évf. (1995), 10. sz. p. 913. Hozzáférés módja:

<http://www.jelenkor.net/userfiles/archivum/1995-10.pdf> Letöltés ideje: 2021. 01. 12.